A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2017. január 11.* [1]

„Fellebbezés — Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — 3. cikk — A dokumentum fogalma — A 2. cikk (3) bekezdése — Valamely intézmény birtokában lévő dokumentumok — Valamely adatbázisban szereplő adatok minősítése — Nem létező dokumentum elkészítésére irányuló kötelezettség — Hiány — Valamely adatbázisból kinyerhető létező dokumentumok”

A C-491/15. P. sz. ügyben,

Rainer Typke (lakóhelye: Hasbergen [Németország], képviseli: B. Cortese avvocato)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. szeptember 18-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: F. Clotuche-Duvieusart és B. Eggers, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, J.-C. Bonichot (előadó), A. Arabadjiev, C. G. Fernlund és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2016. szeptember 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta következő

* * Az eljárás nyelve: angol.

1 — A jelen szöveg 33., 34., 37. és 40. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.

Ítéletet

1 Fellebbezésével Rainer Typke az Európai Unió Törvényszéke 2015. július 2-i Typke kontra Bizottság ítéletének (T-214/13, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:448) részleges hatályon kívül helyezését kéri, mivel a Törvényszék ezen ítéletével elutasította az EPSO/AD/230–231/12 nyílt versenyvizsga előválogató tesztjeire vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti első kérelmét elutasító 2013. február 5-i bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

2 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 1. cikkének a) pontja a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet célja, hogy:

a) a köz- vagy magánérdek alapján olyan módon határozza meg az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság (a továbbiakban: az intézmények) dokumentumaihoz való, az EK-Szerződés 255. cikkében előírt hozzáférési jogra irányadó elveket, feltételeket és korlátozásokat [helyesen: olyan módon határozza meg az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság (a továbbiakban: az intézmények) dokumentumaihoz való, az EK-Szerződés 255. cikkében előírt hozzáférési jogra irányadó, köz-, illetve magánérdeken alapuló elveket, feltételeket és korlátozásokat], hogy a dokumentumokhoz a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsa.”

3 E rendelet „Kedvezményezettek és hatály” című 2. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az e rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátok szerint.

[…]

(3) Ez a rendelet az intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik, amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok [helyesen: amelyek] hozzá érkeztek, és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak.

(4) A 4. és a 9. cikk sérelme nélkül, a dokumentumokat a nyilvánosság számára írásbeli kérelem alapján vagy közvetlenül elektronikus formában vagy nyilvántartáson keresztül teszik hozzáférhetővé. […]

[…]”

4 Az említett rendelet 3. cikkének a) pontja a következőket írja elő:

„E rendelet alkalmazásában:

a) »dokumentum«: az adathordozótól (papír, elektronikus forma vagy hang-, kép- vagy audiovizuális felvétel) függetlenül, az intézmény feladatkörébe tartozó politikára, tevékenységre és döntéshozatalra vonatkozó üggyel kapcsolatos adattartalom.”

5 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők [helyesen: hozzáférhetővé tehetők].”

6 E rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A kérelmező helyszíni tanulmányozás vagy másolat átvétele útján férhet hozzá a dokumentumhoz, beleértve adott esetben az elektronikus másolatot is, ahogyan az a kérelmező igényeinek jobban megfelel. […]”

A pert megelőző eljárás és a vitatott határozat

7 R. Typke az Európai Személyzeti Felvételi Hivataltól (a továbbiakban: EPSO) az 1049/2001 rendelet alapján hozzáférést kért az azon nyílt versenyvizsga előválogató tesztjeire vonatkozó, anonimizált adatokat tartalmazó egyik „táblázathoz” (GESTDEM 2012/3258 eljárás), amelyeken ő maga is részt vett.

8 A kért „táblázatnak” véleménye szerint az EPSO bizonyos versenyvizsgáin részt vevő pályázókkal, a nekik feltett kérdésekkel, az elvárt és ténylegesen adott válaszokkal, valamint a használt nyelvekkel kapcsolatos adatokat tartalmazta. Bizonyos olyan adatokat, mint a pályázók személyazonossága vagy a kérdések és válaszok tartalma, eltérő azonosítókkal helyettesítették, amelyek lehetővé tették azok összekapcsolását, anélkül hogy a tényleges tartalmukat hozzáférhetővé tennék.

9 Az EPSO 2012. augusztus 9-i határozatában azzal az indokkal utasította el ezt az első kérelmet, hogy a fellebbező által kért „táblázat” nem létezik.

10 2012. augusztus 21-én a fellebbező a Bizottsághoz az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján hozzáférés iránti megerősítő kérelmet nyújtott be. Ennek kapcsán rámutatott, hogy a kérelme nem arra irányult, hogy az EPSO a már létező dokumentumokból származó információk egyesítésével új dokumentumot hozzon létre, hanem hogy a fellebbező hozzáférjen egy sor, elektronikus formátumban az EPSO birtokában lévő dokumentumhoz, amely nem tartalmazza azokat az információkat, amelyek e rendelet 4. cikkében meghatározott, a hozzáféréshez való jog alóli kivételek hatálya alá tartoznak.

11 A Bizottság a vitatott határozatban arra hivatkozva utasította el ezt a megerősítő kérelmet, hogy az valójában egy nem létező dokumentumhoz való hozzáférésre irányul.

12 Ezenkívül a fellebbező 2012. december 28-án a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti második kérelmet (GESTDEM 2013/0068 eljárás), majd 2013. január 30-án megerősítő kérelmet nyújtott be az EPSO-hoz. Mivel a Bizottság a számára előírt határidő elteltével sem hozott kifejezett határozatot, a fellebbező úgy vélte, hogy a hozzáférést megtagadó hallgatólagos határozat született.

A Törvényszék előtti kereset és a megtámadott ítélet

13 A Törvényszék Hivatalához 2013. április 15-én benyújtott keresetlevelével R. Typke egyrészt a vitatott határozat, másrészt a GESTDEM 2013/0068 eljárásban meghozott, a második kérelmével kapcsolatban a dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó hallgatólagos határozat megsemmisítése iránti keresetet indított.

14 A Törvényszék a megtámadott ítéletben megállapította, hogy a hozzáférést megtagadó hallgatólagos határozatot felváltotta a 2013. május 27-i kifejezett határozat, és ezáltal már nem szükséges határozni a kereset azon részéről, amely e hallgatólagos határozat ellen irányult. Mivel a fellebbező a kérelmét, amely keresetének a 2013. május 27-i kifejezett határozatra való kiterjesztésére irányult, az ugyanezen határozat megsemmisítésére irányuló kereset megindítására nyitva álló határidő leteltét követően nyújtotta be, a Törvényszék azt mint elfogadhatatlant elutasította.

15 A vitatott határozattal szemben előterjesztett kereseti kérelmeket illetően a Törvényszék megállapította, hogy a hozzáférés iránti kérelem nem az EPSO birtokában lévő egy vagy több létező dokumentumhoz való – akár részleges – hozzáférésre, hanem éppen ellenkezőleg, arra irányult, hogy a Bizottság olyan új dokumentumokat hozzon létre, amelyeket meglévő keresőeszköz segítségével végzett szokásos vagy rutinkeresés útján adatbázisból nem nyerhetők ki. A Törvényszék a keresetet ezen okból elutasította.

A felek kérelmei

16 Fellebbezésében R. Typke azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben a Törvényszék elutasította a vitatott határozattal szemben benyújtott keresetét;

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az a költségek viselésére kötelezte őt;

– semmisítse meg a vitatott határozatot, és

– a Bizottságot kötelezze az elsőfokú és a másodfokú eljárásban általa viselt költségek viselésére.

17 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

A szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelem

18 A főtanácsnok indítványának 2016. szeptember 21-i ismertetését követően a Bizottság a Bíróság Hivatalához 2016. november 7-én benyújtott iratban kérte, hogy a Bíróság rendelje el az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását. Kérelme alátámasztása érdekében lényegében arra hivatkozik, hogy a főtanácsnok a létező dokumentum 1049/2001 rendelet szerinti fogalmának értelmezéséhez kapcsolódóan olyan érvet hozott fel, amely nem képezte kontradiktórius vita tárgyát a Bíróság előtt.

19 Meg kell állapítani, hogy a Bíróság az eljárási szabályzata 83. cikkének megfelelően a főtanácsnok meghallgatását követően bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek vagy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg (2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 40. pont).

20 A jelen ügyben ez a feltétel nem áll fenn. R. Typke ugyanis az eljárás írásbeli szakaszában előadta az 1049/2001 rendelet és a létező dokumentum fogalmának értelmezésére vonatkozó érveit. A Bíróság tehát a főtanácsnok meghallgatását követően úgy véli, hogy az ügy körülményei kellőképpen fel vannak tárva a határozathozatalhoz, és az ügyet nem kell olyan érv alapján eldönteni, amelyet nem vitattak meg.

21 A fenti megfontolásokra tekintettel a Bíróság úgy véli, hogy az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását nem kell elrendelni.

A fellebbezésről

Az első jogalapról

– A felek érvei

22 A fellebbező az első jogalapjával azt rója fel a Törvényszéknek, hogy többször is tévesen alkalmazta a jogot, mivel úgy vélte, hogy az általa kért információkhoz való hozzáférés új dokumentum létrehozását igényli.

23 Először is, ellentétben azzal, ami a megtámadott ítélet 54. és 58. pontjából kitűnik, a 2011. október 26-i Dufour kontra EKB ítélet (T-436/09, EU:T:2011:634) 110., 112., 116. és 118. cikkéből szerinte az következik, hogy az olyan egységesített relációs adatbázis, mint amilyen a fellebbező által kért információkat tartalmazza, egyetlen dokumentumnak tekintendő. Következésképpen a Törvényszék tévesen tett különbséget az adatbázisban szereplő információk és az abból kinyerhető dokumentumok között.

24 Ugyanezen ítélet 93., 94., 108. és 109. pontjából következik, hogy a dokumentum 1049/2001 rendelet szerinti fogalma magában foglalja mind az összes egyéni fájlokat, mind pedig azoknak az adott adatbázisban való valamennyi előfordulását. Ugyanígy a különböző fájlokból kinyert adatok bármely kombinációja dokumentumot alkot, mivel az egységesített adatbázisban mindenfajta keresés lehetséges.

25 Másodszor a Törvényszék a megtámadott ítélet 68–70. pontjában szerinte tévesen értelmezte a létező dokumentum 1049/2001 rendelet szerinti fogalmát. A 2011. október 26-i Dufour kontra EKB ítélet (T-436/09, EU:T:2011:634) 150. pontjából ugyanis kitűnik, hogy minden, valamely adatbázisban szereplő információkhoz való hozzáférés iránti kérelem az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „létező dokumentumra” vonatkozik, feltéve, hogy a szükséges keresés az ezen adatbázisra tekintettel „rendelkezésre álló keresőeszközök” segítségével elvégezhető.

26 Az egységesített relációs adatbázis esetében a rendelkezésre álló keresőeszközök olyan kezelőrendszerek, amelyek a strukturált lekérdezési nyelvű keresések (*Structured Query Language*, a továbbiakban: SQL-keresések) alapján működnek. Ezek olyan lekérdezések, amelyeket a felhasználó szabadon fogalmazhat meg. Következésképpen a Törvényszék helytelenül ítélt úgy, hogy az olyan SQL-keresés, amelyet még nem használnak adatbázis-kezelésre, az olyan új keresőeszköz programozásának felel meg, amely a 2011. október 26-i Dufour kontra EKB ítélet (T-436/09, EU:T:2011:634) szerint nem áll „rendelkezésre”.

27 A Törvényszék ezáltal tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az ezen ítélet 153. pontja szerinti szokásos vagy rutinkereséseket az előre beállított SQL-keresések segítségével hajtják végre.

28 Harmadszor és utoljára a „létező dokumentum” fogalmának a Törvényszék általi értelmezése alkalmas arra, hogy az 1049/2001 rendeletet megfossza hatékony érvényesülésétől. Így minden olyan információhoz való hozzáférés kizárt, amelyre vonatkozóan nincs előre beállított SQL-keresés. Ebből kifolyólag az intézmények számára vonzó lehet az elektronikus dokumentumok elrejtése, többek között azáltal, hogy több részre bontják azokat, amelyeket az előre beállított SQL-keresések nem tudnak megtalálni. Ezenkívül, mivel az intézmények nem tudnak új SQL-kereséseket alkalmazni, nehézségekbe ütközik az e rendelet 4. cikkében előírt egy vagy több kivétel hatálya alá tartozó olyan adatok automatikus elrejtése, mint a személyes adatok.

29 A Bizottság az első jogalap elutasítását kéri.

– A Bíróság álláspontja

30 Kétségtelen, hogy az elektronikus adatbázis alapján lehetséges az abban szereplő összes információ kinyerése. Ugyanakkor azon lehetőség, hogy ilyen adatbázisból dokumentum hozható létre, nem enged arra következtetni, hogy e dokumentumot az 1049/2001 rendelet értelmében létezőnek kell minősíteni.

31 A Bíróság ugyanis korábban már kimondta, hogy az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférési jog csak a létező és az érintett intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik és az 1049/2001 rendeletre nem lehet hivatkozni valamely intézmény olyan dokumentum létrehozására való kötelezése céljából, amely nem létezik (lásd ebben az értelemben: 2014. október 2-i Strack kontra Bizottság ítélet, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 38. és 46. pont). Ebből következik, hogy – ahogy azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 55. pontjában helyesen megállapította – az a hozzáférés iránti kérelem, amely alapján a Bizottságnak új dokumentumot kellene létrehoznia – még akkor is, ha ezt létező és a birtokában lévő dokumentumokban már szereplő adatok alapján kellene megtennie – kívül esik az 1049/2001 rendelet keretein.

32 A Törvényszék tehát többek között a megtámadott ítélet 56–59. pontjában helyesen vizsgálta azt a kérdést, hogy az elektronikus adatbázisban szereplő információk kinyerése milyen mértékben teszi lehetővé létező dokumentum előállítását, és nem minősül új dokumentum létrehozásának.

33 Hangsúlyozni kell azonban, hogy a statikus jellegű – többek között papír vagy egyszerű elektronikus fájl formátumú – dokumentumokat illetően a dokumentum létezésének meghatározásához elegendő azt vizsgálni, hogy az adathordozó és annak tartalma létezik-e.

34 Ezzel ellentétben az elektronikus adatbázisok dinamikus jellegével aligha egyeztethető össze az ilyen eljárásmód, mivel a valamely adatbázisban már szereplő információk alapján nagyon könnyen előállítható dokumentum nem szükségszerűen a szó szoros értelmében vett létező dokumentum, amint arra a főtanácsnok is rámutatott az indítványának 46. cikkében.

35 Következésképpen az elektronikus adatbázisokat illetően a létező és az új dokumentum között ezen adatbázisok technikai sajátosságaihoz igazított, és az 1049/2001 rendelet célkitűzésének megfelelő szempont alapján kell különbséget tenni, amely – amint az a (4) preambulumbekezdéséből és az 1. cikkének a) pontjából kitűnik – arra irányul, hogy „a dokumentumokhoz a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsa”.

36 Nem vitatott, hogy az elektronikus adatbázisokban szereplő információkat – felépítésük függvényében és a programozásuk keretein belül – a programozási nyelv segítségével különböző módon lehet csoportosítani, összekötni és megjeleníteni. Ugyanakkor az ilyen adatbázisok programozása és kezelése nem tartozik a végfelhasználók általi szokásos felhasználás keretein belül végzett műveletek közé. Ez utóbbiak ugyanis a valamely adatbázisban szereplő információkhoz előre beállított keresőeszközök alkalmazásával férnek hozzá. Ezen eszközök lehetővé teszik az egységesített műveletek könnyű végrehajtását olyan információk megjelenítése érdekében, amelyekre szokásosan szükségük van. Ennek keretében jelentős ráfordítás a részükről nem szükséges.

37 E körülmények között létező dokumentumnak kell minősíteni minden olyan információt, amely valamely elektronikus adatbázisból annak szokásos alkalmazása keretében előre beállított keresőeszközzel kinyerhető, még ha ezen információk ebben a formában még nem is jelentek meg, vagy az intézmények alkalmazottai még soha nem is kerestek rájuk.

38 Ebből az következik, hogy az 1049/2001 rendelet követelményeinek való megfelelés érdekében az intézmények arra kényszerülhetnek, hogy a valamely adatbázisban szereplő adatok alapján a létező keresőeszközök segítségével dokumentumot hozzanak létre.

39 Ezzel szemben, amint arra a főtanácsnok is rámutatott indítványának 47. pontjában, minden olyan információ, amelynek valamely adatbázisból való kinyeréséhez jelentős ráfordítás szükséges, új dokumentumnak és nem már létező dokumentumnak tekintendő.

40 Ebből következően minden olyan információt új dokumentumnak kell tekinteni, amelynek megszerzéséhez módosítani szükséges akár valamely elektronikus adatbázis felépítését, akár az információk kinyeréséhez éppen rendelkezésre álló keresőeszközöket.

41 A létező dokumentum fogalmának ilyen értelmezése, amely – a fellebbező érvelése szerint – távol áll attól, hogy az 1049/2001 rendeletet megfossza hatékony érvényesülésétől, e rendeletnek az intézmények dokumentumaihoz való, lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés biztosítására irányuló céljához kapcsolódik. Az adatbázisokban szereplő adatokhoz való hozzáférést kérelmezők ugyanis főszabály szerint ugyanazon információkhoz férnek hozzá, mint az intézmények alkalmazottai.

42 A fellebbező arra is helytelenül hivatkozik, hogy a létező dokumentum fogalmának ugyanezen értelmezése megfosztja az intézményeket attól a lehetőségtől, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt egy vagy több kivétel hatálya alá tartozó adatokat új SQL-keresések segítségével elrejtsék, annak érdekében, hogy a dokumentumhoz csak részleges hozzáférést engedjenek.

43 A fellebbező e vonatkozásban nem veszi figyelembe, hogy különbséget kell tenni egyrészt az annak megállapítását lehetővé tévő szempontok, hogy a hozzáférés iránti kérelem létező dokumentumra vonatkozik-e, másrészt az ilyen dokumentum közlésének technikai részletek között. Amennyiben a kért dokumentum létezik, az intézményeknek lehetőségük van bármely technikai eszköz igénybevételére annak érdekében, hogy szükség esetén bizonyos adatokat elrejtsen.

44 Ezenkívül a fellebbező azon állítását illetően, amely szerint az intézmények elrejthetnek elektronikus dokumentumokat, meg kell állapítani, hogy a dokumentum törlésére vagy megsemmisítésére vonatkozó elvont lehetőség ugyanolyan mértékben érinti a fizikai adathordozón lévő és az adatbázisból előállított dokumentumokat.

45 A fenti megfontolások összessége alapján a fellebbező azon állítását kell megvizsgálni, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 68–70. pontjában jogilag tévesen minősítette azt a dokumentumot, amelyre a GESTDEM 2012/3258 eljárásban a hozzáférés iránti kérelem irányult.

46 A megtámadott ítélet 67. pontjából kitűnik, hogy a szóban forgó adatbázis lehetővé teszi az információk SQL-keresés segítségével történő kinyerését, és a fellebbező a Törvényszék előtt nem vitatta, hogy a kérelme szerinti adatkombinációhoz való hozzáférés előfeltétele egy informatikai programozás, vagyis új SQL-keresések kidolgozása.

47 A jelen ítélet 31–40. pontjában szereplő megfontolásokra tekintettel a Törvényszék nem követett el hibát, amikor a megtámadott ítélet 68. pontjában megállapította, hogy a programozással járó műveletek nem hasonlíthatók az érintett adatbázisban, a Bizottság számára ezen adatbázis tekintetében rendelkezésre álló keresőeszközök segítségével végzett szokásos vagy rutinkereséshez, és ezáltal a kért információk miatt új dokumentum létrehozására volt szükség.

48 Ugyanazon indokból a Törvényszék akkor sem követett el hibát, amikor a megtámadott ítélet 69. és 70. pontjában megállapította, hogy a jelen esetben a Bizottság számára a szóban forgó adatbázis tekintetében rendelkezésre álló keresőeszközök előre beállított SQL-keresések.

49 A jelen ítélet előző pontjaiban tett megállapítások tekintetében a fellebbező azon érvelését mint hatástalant el kell utasítani, amelynek értelmében a Törvényszék a megtámadott ítélet 54. és 58. pontjában állítólag helytelenül tett különbséget egyrészt a valamely adatbázisban szereplő információk, másrészt az abból kinyerhető dokumentumok között.

50 A fentiek összességére tekintettel az első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

– A felek érvei

51 A fellebbező a második jogalapjában úgy véli, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítéletet 80. pontjában szereplő azon következtetése, amely szerint a kérelme nem létező dokumentumokra vonatkozott, több téves előfeltevésen alapul.

52 Először is azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 61., 67. és 73. pontjában elferdítette a tényeket. A fellebbező szerint kérelme igenis létező dokumentumokra irányult, mivel az összes olyan dokumentumhoz elektronikus formában való hozzáférésre vonatkozott, amelyek alapján el tudja készíteni a táblázatot. Ezzel szemben nem igényelte az ilyen táblázat létrehozását, és ebből kifolyólag a kérelme nem írt elő semmilyen adatválogatást. A fellebbező csak e kérelem kezelésének megkönnyítése érdekében javasolta az SQL-keresések alkalmazását.

53 Mindenesetre az EPSO által a teszteket teljesítő pályázóknak kiküldött, az eredményeket tartalmazó egyéni fájlok közlése lehetővé tette a fellebbező számára a kérdéses táblázat elkészítését.

54 Másodszor a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 58., 66. és 68. pontjában helytelenül állapította meg, hogy a hozzáférés iránti kérelme az érintett adatbázisban nem szereplő osztályozás szerint rendezett információkra vonatkozott.

55 Ugyanis, ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 62. és 63. pontjában megállapított, a szóban forgó adatbázis több mint 500 egységesített táblázatba rendeződik, és összetett művelet nélkül lehetővé tesz bármilyen keresést, ideértve a fellebbező által igényelt keresést is. Egyébiránt az egységesített adatbázis táblázatának minden egyes mezője egyedi azonosítóhoz kapcsolódik. Következésképpen a fellebbező kérelmének minden paraméterét ilyen azonosító helyettesíthetné, anélkül hogy szükséges lenne hozzáférhetővé tenni az érintett mező tartalmát.

56 Harmadszor és végül a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 66. és 67. pontjában elferdítette a bizonyítékokat. Egyrészt helytelenül támaszkodott a jogszerűség vélelmére a Bizottság azon nyilatkozatával kapcsolatban, amely szerint a kért dokumentumok nem léteznek. A fellebbező vitatta e nyilatkozatot, amelynek már maga a szóban forgó adatbázis jellege is ellentmond. Másrészt, a hozzáférés iránti kérelemből is világosan kitűnik, hogy annak eleget lehet tenni azáltal, hogy a fellebbező hozzáférést kap a releváns létező dokumentumokhoz.

57 A Bizottság a második jogalap elutasítását kéri.

– A Bíróság álláspontja

58 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az elé terjesztett ügy tényállásának a Törvényszék általi értékelése nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek, amennyiben a Törvényszék megállapításai nem tartalmaznak az ügy irataiból nyilvánvalóan kitűnő ténybeli tévedéseket vagy elferdítést.

59 Márpedig a fellebbező azon érvelése, amely a Törvényszéknek a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem terjedelmének, a kért információk rendelkezésre állásának, a rendelkezésre álló információk minőségének és felépítésének, a fellebbező kérelmének teljesítésére alkalmas létező keresőeszközök képességének, valamint az olyan műveletek terjedelmének téves elemzésére vonatkozik, amely műveleteket a Bizottságnak a fellebbező kérelmének kedvező elbírálásához végre kellett volna hajtania, a tények Törvényszék általi értékelésének vitatására irányul, anélkül hogy az ügy iratainak bármilyen elferdítését bizonyítaná. Így ez az érvelés elfogadhatatlan.

60 Következésképpen a második jogalapot el kell utasítani.

61 Az eddigi megfontolások egészére tekintettel a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

62 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

63 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

64 R. Typkét, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság Rainer Typkét kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások